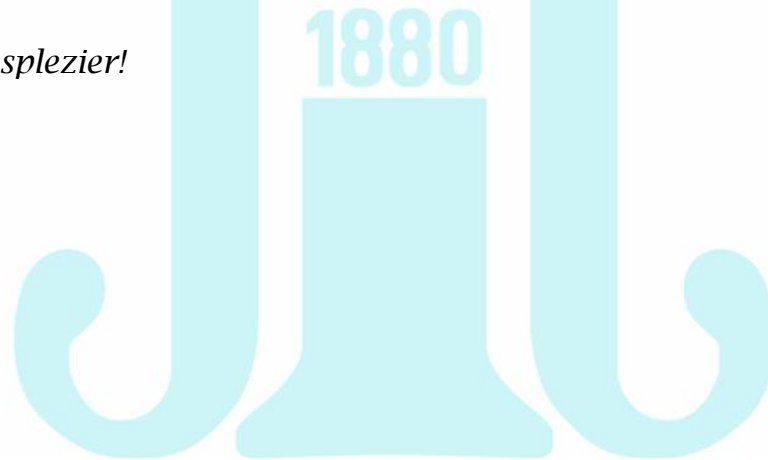

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

NARRENSTEEN

Jeugdthriller

door

1880

Dries Depelchin

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2005
Nr.2885

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *NARRENSTEEN* op te voeren moet de naam van auteur *DRIES DEPELCHIN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2005/0220/026
ISBN 978-90-385- 09266
© 2005 Toneelfonds J. Janssens/Dries Depelchin
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(7 meisjes – 4 jongens – Fig.)

BERTEN : leider van de groep, bezorgd en verantwoordelijk, te bescheiden om een goed leider te zijn, kan de pestkoppen niet aan / dubbelrol met koning Helias.

WILMA : leider van de meisjes, bezorgd en nuchter / dubbelrol met koningin Clarissa.

IVO : schuchtere jongen, met een rijke fantasie, wilde in de eerste plaats al niet mee, vooral omwille van zijn hoogtevrees.

HANNAH : lief en vriendelijk meisje, zacht karakter / dubbelrol met Oriande, geliefde van de nar.

MIDAS : luie, arrogante pestkop, die alles beter denkt te weten/dubbelrol met Alant, de slechte ridder.

PAM : aanstellerig wicht, doet stoer en heult mee met de pestkoppen / dubbelrol met een van de hofdames, Grisolde.

ANAIS : zus van Ivo; meeloopster, doet mee met de pestkoppen om haar broer te kleineren / dubbelrol met Zerah, de zuster van de nar.

NAR OVI : model van de verschoppeling, die eigenlijk oorzaak is van zijn eigen ellende.

JENNE : lid van de club 'Het Orakel', sluwe, vreemde kinderen.

SARRE : idem.

LURE : idem.

FIGURANTEN – BEWEGING : emoties: de verschoppeling / de pesterijen / de vreugde: narrenfeest / de verliefdheid van Ovi op Oriande / de wraak / het einde

DECOR

Als achtergordijn fungeert een doorzichtig gaas, waarop langs achter beelden kunnen worden geprojecteerd. Op scène komen enkel zetstukken, bv. een klein tentje.

KORTE INHOUD

Een groep jongeren is op tocht. Ze gaan wildkamperen. Algauw komt het tot conflicten en pesterijen. Een van de jongens vlucht weg uit het kamp, omdat men ontdekt heeft dat hij stiekem verliefd is op een van de meisjes, Hannah. Hij loopt reddeloos verloren, onkundig in het zichzelf oriënteren. Hij blijft schuilen bij een overhangende rots. Daar houden zich drie jongeren op, die hem vertellen over de narrensteen: vroeger stortte een nar, gek van liefde, zich van die rots naar beneden. De jongen begint wild te fantaseren, en gaat zich onder invloed van de kinderen, die zich 'Het Orakel' noemen, identificeren met de nar. Ze roepen de geest van de nar op, die hen zijn levensverhaal vertelt. Hannah vindt hem verweesd terug, en brengt hem terug naar het kamp, waar de jongen langzaam tot zijn positieven komt. Dan slaat de gekte pas echt toe. Met hulp van 'Het Orakel' sleurt hij iedereen mee in een gevaarlijk fantasiespel, waarbij uiteindelijk enkel de nar kan zegevieren. Bezeten door de nar wil hij wraak nemen op de anderen, maar uiteindelijk herhaalt de geschiedenis zich, maar met een verrassende ontknoping.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Het is doodstil en donker op scène. Linksvoor staat een kleine tent. Door het tentzeil heen zie je een zaklantaarn heen en weer flitsen. Men hoort gesnik en gezocht. Even later gaat de tent open en Ivo verlaat verkrampd de scène, met zijn zaklamp in aanslag. Gefluister en gegiechel rechts van het podium. Met hun zaklampen komen Midas, Pam en Anaïs op. Pam blijft buiten wachten, terwijl Anaïs en Midas in de tent kruipen. Je hoort ze praten.)

ANAIS : Ik weet zeker dat hij zijn portefeuille hier bewaart.

MIDAS : Hij heeft hem vast meegenomen. Komaan, we maken flink wat rommel. Hier, prop zijn vuil wasgoed in z'n slaapzak!

ANAIS : Jakkas, dat stinkt!

PAM : *(zenuwachtig)* Haast je, Midas! Dadelijk komt hij terug...

(Het licht zwelt lichtjes aan.)

MIDAS : *(steekt zijn hoofd treiterig uit de tent)* Geen paniek Pammetje, dat zal wel niet. Hij schijt zich te pletter, nadat je dat laxeermiddel in z'n rozenbottelthee hebt gekieperd. Kom, Anaïs, zo kan ie wel weer.

ANAIS : Ik heb hem! Hij zat in z'n rugzak.

(Ze verlaten de tent, en beginnen snel de portefeuille te doorzoeken.)

MIDAS : Hierzie, een fotootje van de Hannah, zie. Ik zei het je toch! *(stoot Anaïs aan)*
Broertje is verliefd op Hannah!

PAM : Arm wicht! Wacht...

(Pam prikt de foto op de tentstok, en begint de inhoud van de portefeuille uit te strooien. Ze ritsen de tent dicht en gaan lachend af. Even later komt Ivo op, zichtbaar met pijn in de buik. Hij blijft staan vooraan op scène, zonder zich naar de tent om te draaien. Het licht zwelt wat meer aan.)

IVO : *(houdt zijn zaklantaarn onder zijn kin)* Ivo, 16 jaar, slachtoffer van pesterij. Hm. Waarom ben ik ook meegegaan? Ik wist dat ze me zouden uitsluiten. En wat kan ik doen, m'n zus zit bij het clubje. Als zij het voor me zou opnemen, werd ze zelf het mikpunt van hun plagerijen. *(imiteert de anderen)* Het zal tof zijn, Ivo! Ga toch mee, man. Neen, we gaan geen gekke dingen doen, en zeker niet op grote hoogte... We beseffen wel dat je hoogtevrees hebt, Ivo... Pfff... *(draait zich naar de tent, ziet de rondgestrooide papieren en ook de foto hangen)* O neen! Verdomme! Rotzakken! *(Ivo haalt voorzichtig de foto van de tentstok, grabbelt zijn papieren bij elkaar, rits de tent open en kruipt in de tent.)*

(Gehuil. Getier.)

PAM : *(komt op)* Die heeft zijn bekomst weer gehad, jongens.

(Midas en Anaïs volgen.)

MIDAS : *(luid)* Zie je nu waarom niemand bij je in de tent wil? Het stinkt er gewoon naar belegen sokken en bezwete onderlijfjes, Ivootje! Ivooooo? Kom er maar uit! Vroeg opstaan, vandaag. We moeten KLIMMEN. Wat zei ik? Klimmen?

PAM : En wie klimt, moet ook afdalen. We doen een rappel van de Hartrots, 67 meter boven de begane grond!

ANAIS : *(lacht zuur)* Brrrrrrrr...

IVO : *(steekt zijn hoofd buiten)* Je had me beloofd dat we niks op grote hoogte zouden doen, Anaïs!

MIDAS : Hoe konden we nu weten dat hier zo'n prachtige rotsformatie in de buurt was, Ivo? We móeten gewoon afdalen. Dat zit in onze genen! Bij jou niet, dan?

IVO : *(verdwijnt weer in de tent)*Stik!

PAM : Blijf je hier dan helemaal alleen, Ivootje?

(Berten en Wilma komen op. Ze zijn klaar voor de tocht en de rappel.)

BERTEN : Laat hem toch, Pam! Ivo? Wij gaan de rappel doen hé? Blijf jij maar hier.
We keren vanavond terug.

ANAIS : Ja, broertje, zorg jij maar dat we iets te bikken hebben, vanavond. Misschien helpt Hannah je wel om het eten klaar te maken. Als vadertje en moedertje.

PAM : *(giert het uit)* Samen kokeneten spelen!

WILMA : Hou op, Pam! Je maakt het alleen erger. Er is nog wat fruitsap en er ligt nog een broodje bij ons in de tent Ivo. Oké?

(Er komt geen antwoord.)

MIDAS : *(spottend)* En doe geen dingen die ik ook niet zou doen hé, schattebout?

(Midas en zijn groepje gaan lachend af. Berten en Wilma blijven nog wat staan.)

WILMA : Ivo, het spijt ons... We wisten niet wat ze van plan waren, echt niet.

BERTEN : Je mag je niet op je kop laten zitten, Ivo. Negeer hen. Ze zullen vanzelf wel ophouden.

WILMA : Ze plagen je alleen maar wat, Ivo...

(Er volgt geen antwoord. Berten en Wilma verlaten de scène. Het licht zwelt volledig aan.)

Scène 2

BEWEGING: DE PESTERIJEN

(Even later komt Ivo buiten. Hij zet zich neer voor zijn tent. Hannah komt schoorvoetend op van rechts. Ze aarzelt wat, maar gaat toch tot bij hem staan.)

HANNAH : Sorry, Ivo.

IVO : *(kijkt op)* Sorry... waarvoor? Jij deed toch niks? Of was jij het brein achter de aanslag? *(aarzelt)* Waarom ben je niet met hen mee, Hannah?

HANNAH : Ik wou niet dat je hier de hele dag alleen zat. Ik ben hun leugens moe.

IVO : Hebben ze je iets voorgelogen? Ze pesten jou toch ook niet?

HANNAH : Neen, Ivo. Maar ik ben een buitenbeentje, dat weet je. Ik ben alleen maar mee voor je zus. Zij was ooit mijn beste vriendin, weet je.

IVO : Wàs!

HANNAH : *(kijkt Ivo strak aan)* Ze zeggen me dat we een koppel zijn. En dat jij fotootjes van me verzamelt. Allemaal leugens toch? Heb jij een foto van me...

IVO : *(schuchter, staat recht, kijkt haar niet aan)* O, die! Euh, ja, nog eentje waar je toevallig met Anaïs op staat. Ik mag toch een foto van m'n zus bij me hebben, niet?

HANNAH : *(vlug)* Ja, natuurlijk. Mag ik ze eens zien?

IVO : *(bloost)* Ze... ze hebben de foto verscheurd, Hannah. Het spijt me. Je... jullie stonden er zo mooi op.

HANNAH : *(kijkt Ivo langdurig aan)* Ik begrijp het.

IVO : Ik rust nog wat. Ik heb de hele nacht buikkrampen gehad. Tot straks.

(Ivo kruipt in de tent, Hannah wacht nog.)

HANNAH : *(aarzelend)* Ivo?

IVO : *(vanuit de tent)* Ja, Hannah?

HANNAH : Euh, neen, laat maar... *(gaat af)*

(Het blijft even stil op podium. Wat later komt Ivo uit zijn tent gekropen, met zijn rugzak op de rug. Hij kijkt de zaal in.)

IVO : Ivo, 16 jaar, slachtoffer van pesterij én liefdesverdriet. Ik had het kunnen zien aankomen. Wie wil er nu een relatie met een nerd, een outsider, een zotskap?

(Ivo wandelt links af. Van zodra hij weg is, komt Hannah terug op van rechts. Ze draagt een veldfles in de hand. Ze legt ze voorzichtig voor de tent.)

HANNAH : Ik euh, bracht je nog wat te drinken, Ivo. De veldfles staat hier, voor je tent. Kom je dan, Ivo? Ivo? *(Ze verlaat schouderophalend de scène.)*

(Het podium blijft even leeg.)

BEWEGING: LIEFDESVERDRIET

(De anderen komen terug. Hannah zit voor de tent van Ivo. Ze kijkt bedrukt.)

MIDAS : *(enthousiast)* Joehoe, we zijn terug. Keitoffe rappel, Hannah, je hebt echt iets gemist.

ANAIS : Vooral toen Berten het touw blokkeerde, en hij mij daar een paar minuten liet hangen.

BERTEN : Anders hadden we de hele dag je gemekker over het 'prachtige uitzicht' moeten anhoren.

PAM : En, Hannah, lekker gekokkereld met Ivoetje?

MIDAS : Zeg nu niet dat we ons kostje nog moeten zoeken, hé?

WILMA : Waar is Ivo? Zit hij nog steeds te mokken in de tent?

HANNAH : *(terneergeslagen)* Ivo is weg.

WILMA : Hoezo, weg?

PAM : Je bent niet op zijn avances ingegaan, en je hebt zijn hartje gebroken, zeker?

HANNAH : *(kijkt haar nijdig aan)* Ik denk eerder dat hij jullie pesterijen hartsgrondig beu was, Pam.

PAM : *(gespeeld verontwaardigd)* Pesten, moi ?

MIDAS : Och, hij zal voor valavond wel terug zijn, hij kan toch onmogelijk te voet naar huis zijn. Maak je niet druk, Hannah.

ANAIS : Ja, zelfs voor een verbeterd gek als mijn broer is 200 kilometer net iets te ver.

BERTEN : Iemand moet hem zoeken. We kunnen ons geen akkefietjes permitteren. Als we zonder Ivo terug thuis komen, is het hek van de dam. Dan moeten we er volgend jaar niet aan denken om nog eens een uitstapje te organiseren.

ANAIS : Ik hoor mijn ouwe al zeuren... Waar is Ivo? Wat? Ben je hem kwijt? Ik heb je toch gezegd om je spullen niet zomaar te laten slingeren?

PAM : Haha!

WILMA : *(verbolgen)* Je praat wel over je broer hé, Anaïs! Wie wil hem zoeken?

(Iedereen zwijgt. Midas kucht. Anaïs gaat opzij neersitten. Pam gaat af.)

BERTEN : Niet allemaal tegelijk hé?

MIDAS : Ik zei toch dat ie vanzelf wel terugkomt.

WILMA : Dat risico kunnen we niet nemen. Ik ga wel.

HANNAH : *(springt recht)* Neen, ik ga. Ik zou nog niet willen dat een van die pestkoppen hem gaat zoeken. En zelf wil ik ook nog eens met Ivo praten.

MIDAS : *(dom)* Hoho! Er hangt tóch romantiek in de lucht!

HANNAH : *(bitsig)* Wees gerust. Niemand zou jón ooit komen zoeken.

Scène 3

BEWEGING: DE VERSCHOPPELING

(Het podium is leeg. Op het achterscherm wordt een rotsformatie, de Narrensteen, geprojecteerd. Drie schaduwen sluipen weg, als Ivo fluitend opkomt van links. Hij gaat tot midden het podium, blijft staan, knikt tevreden en gaat zitten.)

IVO : Ivo, 16 jaar, zelfstandig padvinder. Dat lijkt me hier wel een geknipt plekje om de nacht door te brengen. Ik zou hun gezichten in het kamp wel eens willen zien. Anaïs piekert er vast over wat ze aan pappa zal zeggen nu Ivo officieel vermist is. En Hannah,... misschien is ze ook wel blij om van die nar van een Ivo af te zijn. Ik wou dat ze met me mee was. *(Hij prutst zijn rugzak open, en haalt het broodzakje eruit. Hij gaat wat aan het broodje zitten knagen.)* Ik zal wel aan mondvoorraad moeten zien te komen. Misschien kan ik een konijn strikken? Water zal ik in de buurt van die rotsen wel vinden. Mmm, ja, ik kan het hier wel een tijdje uithouden, denk ik.

(De schimmen sluipen achter het projectiegordijn heen en weer, terwijl Ivo zit te eten. Nu en dan houdt Ivo even op, en kijkt achter zich.)

't Is niet waar dat ze me al gevonden hebben, hé? Da's toch niet mogelijk? Hoe kunnen ze nu weten in welke richting ik getrokken ben? *(staat recht)* Hallo? Yo?

(Eén van de leden van Het Orakel, Jenne, komt op van rechts. Hij draagt een houten spelbord onder de arm.)

JENNE : Yups, wij zijn het maar.

IVO : *(verbouwereerd)* Wie is wij?

(De anderen, Sarre en Lure, komen ook op.)

JENNE : Wij zijn Het Orakel.

IVO : O ja? Dat van Delphi?

SARRE : Neen, dat van Delphi was in een tempel, gewijd aan de god Apollo. Maar er was ook een steen, de 'omfalos', of de navel, omdat hij als het middelpunt van de aarde werd beschouwd. Onze tempel en onze steen zijn deze daar. *(wijst naar de rotsformatie op de achtergrond)*

LURE : De 'Narrensteen'.

IVO : Jullie schijnen je geschiedenislessen goed te hebben geleerd. Orakelen jullie er ook op los?

SARRE : Niet zoals de Pythia, de orakelpriesteressen van Delphi, neen.

JENNE : Wij spelen graag bij de rots.

IVO : Toch geen rappel, hoop ik?

LURE : Neen, daar zijn we te jong voor, om zonder begeleiding gevaarlijke dingen te doen.

JENNE : Wij spelen: ‘geesten oproepen’! *(Hij plaatst het houten spelbord in het midden.)*

(De drie gaan er onmiddellijk rond zitten.)

SARRE : Speel je mee?

IVO : Ik zou eigenlijk liever...

LURE : Komaan, één spelletje!

IVO : Oké, maar zeg me eerst jullie naam. Ik ben Ivo.

SARRE : Wat een meevaller... euh, een mooie naam.

JENNE : Wij zijn Het Orakel.

IVO : Jaaaar, jullie eigen naam.

LURE : Wij zijn een team. Het Orakel.

IVO : Vooruit dan maar.

JENNE : We moeten samen de houten wijzer aanraken met onze wijsvinger.

SARRE : Wie gaan we oproepen?

LURE : Het orakel van Delphi.

SARRE : Pff, daar krijg je alleen maar onzinnige antwoorden van.

JENNE : Ken jij iemand, die overleden is, die je wenst op te roepen, Ivo?

IVO : Mijn opa? Neen, laat maar. Straks zeurt hij weer over zijn tomatenplanten waar ik een voetbal heb doorgejaagd, toen ik klein was.

SARRE : Laat ons Ovi nog eens oproepen. Die vertelde ons zinnige dingen, over de steen en zo.

IVO : Over welke steen?